

Sygn. akt II Ka 406/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiaślak (spr.)
Sędziowie:	SO Dariusz Półtorak SO Krystyna Święcicka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r.

sprawy **K. S.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 178 a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 6 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 140/13

I. wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że obniża wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności do 3 (trzy) miesięcy i grzywny do 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od opłaty za obie instancje oraz wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II Ka 406/13

UZASADNIENIE

K. S. oskarżona była o to, że: w dniu 02 marca 2013 r., w W., pow. (...), woj. (...) w ruchu lądowym kierowała samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. oskarżoną K. S. uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 kk i za ten czyn na podstawie art. 178a§1 kk skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 71§1 kk orzekł wobec oskarżonej karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł;

IV. na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

V. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydane przez Starostę S., od dnia 2 marca 2013 r. do dnia 6 czerwca 2013 r.;

VI. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem opłaty oraz obciążył ją poniesionymi w sprawie wydatkami w kwocie 540 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniosła oskarżona K. S., która na mocy art. 444 kpk i art. 425§1-3 kpk zaskarżyła powyższy wyrok w części dotyczącej nałożonej kary grzywny oraz w części dotyczącej orzeczonej wobec niej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła niewspółmierność orzeczonych kar co do okoliczności i przyczyn zaistnienia czynu, nieuwzględnienie w pełni przez Sąd dokumentacji medycznej dotyczącej jej stanu psychicznego (naruszenie art. 30 kk) oraz innych okoliczności mających wpływ na wydane orzeczenie.

Podnosząc ten zarzut wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie nałożonej na nią kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, a jednocześnie orzeczenie wyższej kary grzywny oraz zwolnienie z kosztów postępowania apelacyjnego i przyznanie obrońcy z urzędu.

Na rozprawie odwoławczej oskarżona popierała swoją apelację i wносиła o uchylenie orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bądź obniżenia kary grzywny, a prokurator wniósł o nieuwzględnienie tej apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacji oskarżonej K. S. nie można odmówić słuszności w zakresie rażącej surowości orzeczonej wobec niej kary i dlatego Sąd odwoławczy wyrok w zaskarżonej części zmienił.

Po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy i pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku, Sąd odwoławczy nie dopatrywał się żadnych uchybień procesowych, które skutkowałyby koniecznością uchylenia lub zmiany wyroku. Ustalenia faktyczne Sądu I instancji odzwierciedlają rzeczywisty przebieg przedmiotowego zdarzenia i ustaleń tych nie kwestionuje żadna ze stron procesowych.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż przy wymiarze orzeczonych wobec oskarżonej kar, Sąd I instancji rozważał stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień zawinienia oskarżonej, a w szczególności umyślność jej działania, stan nietrzeźwości, a także dotychczasową niekaralność i przyznanie się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy niedostatecznie jednak rozważył sytuację osobistą oskarżonej, a przede wszystkim motyw jej postępowania. Zwrócić należy uwagę, że K. S. w okresie przedmiotowego zdarzenia uzyskała pewną negatywną wiadomość, która w jej przekonaniu miała istotne znaczenie dla jej życia osobistego i ta właśnie okoliczność spowodowała, że spożyła znaczną ilość alkoholu, a następnie w stanie nietrzeźwości pojechała samochodem marki F. (...) do W.. Niebagatelne znaczenie dla takiego zachowania oskarżonej ma fakt, że jest ona osobą uzależnioną od alkoholu, a w tym czasie cierpiała na zaburzenia osobowości i zaburzenia depresyjne. Jakkolwiek stan

ten nie znosił, ani nie ograniczał w stopniu znacznym jej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, to w ocenie Sądu odwoławczego okoliczności te winny być w sposób szczególny rozważone przy wymiarze orzeczonej za ten czyn kary. Nawet spowodowana przez K. S. kolizja drogowa narażała tylko ją na poważne niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała lub nawet utraty życia.

Zważywszy na powyższe oraz mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonej, zrozumienie przez nią naganności jej zachowania i podjęcie leczenia odwykowego w zamkniętych placówkach leczniczych, wskazuje, że orzeczenie wobec niej kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat i grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki dziennej grzywny na 10 złotych, spełni swoje cele zarówno w zakresie represji, jak też prewencji ogólnej i indywidualanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że obniżył wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności do 3 miesięcy i grzywny do 60 stawek dziennych, a w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy.

Zważywszy na sytuację osobistą i finansową oskarżonej K. S., Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił ją od uiszczania opłaty za obie instancje oraz od wydatków poniesionych w sprawie uznając, że uiszczenie ich byłoby dla niej zbyt uciążliwe.

Z tych względów i na podstawie art. 437§1 i 2 kpk i art. 456 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.